

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

III. Quod non oporteat principes eligere episcopum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

stoli librum, & omnem diuinam scripturam: atque secundum Dei mandata conuersari & docere populum sibi commissum. Substantia enim summi sacerdotii nostri sunt eloquia diuinitus tradita, id est vera scripturarum diuinarum disciplina, quemadmodum magnus perhibet Dionysius. quod si * disceptauerit, nullatenus consecretur. Ait enim * prophetice Deus: Tu scientiam repulisti, & ego repellam te, ne sacerdotio fungaris mibi.

* Gr. hæsi-tauerit, &
non ita fa-cere ac do-cere liben-
ter value-
rit, nullat.
* Oſe. 4.

Canon.
apost. 30.

* Gr. segreg-
getur, &
omnes qui
Can. 4.

III.

Quod non oporteat principes eli-gere episcopum.

Omnis electio a principibus facta episcopi aut presbyteri aut diaconi, irrita maneat secundum regulam quæ dicit: * Si quis episcopus secularibus protestatis v̄sus, ecclesiam per ipsos obtineat, deponatur: & * segregentur omnes qui illi communicant. Oportet enim ut qui prouehendus est in episcopum, ab episcopis eligatur; quemadmodum a sanctis patriarchis qui apud Nicæam conuenierunt, in regula definitum est, quæ dicit: Episcopum conuenit maxime quidem ab omnibus, qui sunt in prouincia, episcopis ordinari. Si autem hoc difficile fuerit aut propter instantem necessitatem, aut propter itineris longitudinem, tribus tamen omnimodis in idipsum conuentientibus, & aliis per literas consentientibus, tunc consecratio fiat. Firmitas autem eorum quæ geruntur, per vnamquam que prouinciam metropolitano tribuatur antistiti.

σόλου βίβλον, ἐπάσαι τῷ θίαν γε-
φιώ. Ἐκτὸν τὰ θία σύνταλματα δία-
σεφεδυ, ἐπιδιάσκειν ὁ κατ' αὐτὸν
λαόν. ούσια γέρης καθ' ιμάς ιεραρ-
χας ὅτε τῷ θεοφράστῳ λόγῳ, εἴπων
ἢ τῷ θίᾳ γεαφων ἀληθεῖ τῇ Πτισή-
μη, καθὼς ὁ μέγας ἀπεφίσατο Διο-
νύσιος. εἰ δὲ αὐτοισθιοῖν, ἐπικατέ-
ντοις οὕτω ποιεῖν τε ἐπιδιάσκειν, μὴ χρ-
ιστονεῖσθαι. ἐφη γαρ τοφηπηκὸς ὁ
θεός σὺν Πτισίωσιν ἀπόσων, κάγαλοπ-
σματι σε, τῷ μὴ ιερατεύειν μοι.

v.

Οπ οὐ δεῖ αρχόντας ψιφίζειν
Πτισιοπον.

Πᾶσαι ψῆφοι γνομῆριν παρὰ
Σεχόντων, Πτισιοπον ἢ πειθεύσθου
ἢ Στακόνου, ἀκυρον μέμεν καὶ Πανό-
ρα Θέλεοντε· εἰ πει Πτισιοπον κα-
θηκοῖς αρχόντος χρηστήματος, διὰ αὐτὸν
έγκρατης εἰκλησίας γένηται, καθα-
ρεῖσθαι ἐπιφεγγεῖσθαι, ἐπικοινωνί-
ας αὐτῷ πάντες. δεῖ γέρης θέλεοντε
μέλλοντα τοσούσας εἰς Πτισιοπον, ταῦθα
Πτισιοπον ψιφίζειν, καθὼς τοῦτο
τῷ αὐτῶν πατέρεσθον τῷ σὺν Νικαίᾳ ὀ-
εισαὶ σὺν τῷ πανόντι τῷ λέγοντι· Πτι-
σιοπον τοφηπηκός μάλιστα μὴ ταῦθα
πάντων τῷ σὺν τῷ ἐπιχριστισθαι.
εἰ δὲ δυχερέστερον τὸ ποιοῦσαν, ἢ διὰ κα-
τεπέισουσαν αὐτάγκια, ἢ διὰ μηκός
όδος, ἢ ἀπαντῷ τρεῖς Επὶ τῷ αὐτῷ
σωματεῖοις, συμψιφων γνομῆριν
καὶ τῷ διπόντων, ἐπισωματεῖον διὰ
χρηματων, τόπει τῷ χρονούσιν ποιεῖ-
σθαι. τὸ δὲ κύρῳ τῷ γνομῆριν διδο-
μενοι καθ' εκάστην ἐπαρχίαν τῷ μηδέ-
πολίτῃ.